

Növekedés és annak akadályai

Alkalom: istentisztelet

Dátum: 2024.04.28.

Ige: Lk 8,4-15

⁴Amikor pedig nagy sokaság gyűlt össze, és városról városra sokan csatlakoztak hozzá, egy példázatot mondott nekik: ⁵Kiment a magvető vetni. Vetés közben némely mag az útfélre esett, és eltaposták, vagy megették az égi madarak. ⁶Némelyik a köves helyre esett, és alighogy kihajtott, elszáradt, mert nem kapott nedvességet. ⁷Némelyik a tövisek közé esett, és amikor vele együtt felnőttek a tövisek is, megfojtották. ⁸Némelyik pedig a jó földbe esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott. Amikor ezeket elmondta, így kiáltott: Akinek van füle a hallásra, hallja!

⁹Megkérdezték tőle a tanítványai, hogy mit jelent ez a példázat. ¹⁰Ő ezt mondta: Nektek megadatott, hogy ismerjétek az Isten országának titkait, de a többieknek példázatokban adatik, hogy akik látnak, ne lássanak, és akik hallanak, ne értsenek. ¹¹A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje. ¹²Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja a szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek. ¹³Akiknél a köves helyre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elbuknak. ¹⁴A tövisek közé esett mag: ezek azok, akik hallották az igét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják őket, és nem érlelnek termést. ¹⁵A jó földbe esett mag: ezek pedig azok, akik igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal.

Ef 4,23 ...újljatok meg lelketekben és elmétekben,...

---

1. Kedves Testvérek! Biztosan tudjátok, hogy minden egyes vasárnap az istentisztelet után kétféle számolást végeznek a presbiterek. Egyrészt megszámlálják a perselyadományt, a perselypénzt, másrészt pedig megszámlálják azt, hogy hányan vettünk részt az istentiszteleten.

Tudni kell, hogy a perselypénz és a gyülekezet megszámlálása nemcsak nálunk szokás, hanem egyházunk minden gyülekezetében kötelező feladat.

De mire is jó és mire nem jó a számolás? Természetesen nagyon fontos, hogy tudjuk, hogy egy-egy vasárnap mennyi adomány érkezik a gyülekezeti tagoktól, az istentiszteleten résztvevőktől, hiszen a könyvelésünket rendszeresen ellenőrzi a számvizsgáló bizottság és az egyházmegyei küldöttek. Ugyanakkor az istentiszteleten résztvevők számát is fontos tudni, mert ha a pénzt számontartjuk, akkor mennyivel inkább számon kell tartani az embereket, akikért van a gyülekezet.

Fontos ismerni ezeket a számokat, mert megtudhatjuk, hogy milyen állapotban van a gyülekezet: növekszik, csökken vagy éppen stagnál? Akár még statisztikákat, elemzéseket és összehasonlításokat is tudunk végezni. Ezekre mind jó a számolás.

De nagyon fontos az, hogy lássuk, mire nem jó, nem való a számolás?

A számolás nem oldja meg a problémát. A számolástól nem lesznek többen az emberek a templomban. A számolás megmutatja azt nekünk, ha csökken a gyülekezet aktivitása és kevesebben járnak istentiszteletekre, de nem segít abban, hogy többen jöjjenek el vasárnapról vasárnapra. A számolás rá tud mutatni valamilyen hibára, de nem fedi fel az okát és nem is ad rá megoldást.

Látja mindenki azt, hogy 2023-ban kevesebben voltunk az istentiszteleteken, mint a COVID járvány előtt 2019-ben. Megtudhatjuk pontosan azt, hogy mennyivel és milyen ütemben csökkent a gyülekezeti tagok templomba járása, de a számolás nem ad magyarázatot arra, hogy miért történt ez, és hogyan lehetnénk újra többen.

Sokféle módon meg lehet közelíteni ezt a látható problémát, én mégis maradok annál, amit Isten Igéjéből megérthetünk. Fontos az Igére figyelni, hogy választ kapjunk arra mi akadályozza az embereket, miért maradnak távol.

2. A Magvető példázatát nagyon jól ismerjük mindannyian, hiszen közel áll hozzánk. Sokan a mezőgazdaságból élnek, mások pedig a kiskertjükben gazdálkodnak kicsiben. Pontosan tudjuk azt, hogy mit jelent, amikor a mag az útfélre esik, és letapossák azt, vagy a fácánok, a verebek és más madarak megeszik. Tudjuk azt is, hogy mit jelent, amikor a olyan helyre hull, ahol gyorsan ki tud kelni, de ha nem tud a gyökere mélyre hatolni a földben, akkor ugyanilyen gyorsan ki is szárad. És azt is jól ismerjük, amikor az általunk vetett maggal együtt mindenféle gyom is kikel a földből, de azok gyorsabban és erőteljesebben nőnek, és megfojtják a haszonnövényt.

És hát azt is jól ismerjük, amikor az elvetett mag jó földbe esik, és kikel és szépen növekszik, majd bőségesen terem.

Jézusnak ez a példázata beszél arról, hogy mi akadályozza a növekedést, mi segíti a növekedést, és arról is, hogy mi a növekedés célja és értelme. A példázatból kiderül, hogy az életünk célja a gyümölcsstermés Isten dicsőségére.

3. Tehát ezek szerint van, ami akadályozza a gyülekezet növekedését, és van, ami segíti, előmozdítja azt. Általánosságban 4 akadályozó tényező van.

1. **Az első, ami akadályozó tényező** a gyülekezet növekedésében, hogy az emberek nem ismerik és nem is akarják megismerni Isten beszédét, akaratát. Nem táplálkoznak az Igéből. Lelküket nem táplálják Lélekkel és Igével. Erről ezt mondja Pál: **³Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük. ⁴Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak.** (2Tim 4,3-4)

Jeremiás próféta lelkülete más volt. Ő így vallott: **Ha eljutott hozzám igéd, én élvezettel forgattam a számban, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömet, hiszen rólad neveztek el engem, URam, Seregek Istene.** (Jer15,16)

Jeremiás szavain érezzük a lelkesedést és az örömet, hogy ismerheti az Úr szavát, hogy Isten megszólítja őt, hogy neki az Ige, Isten beszéde valóságos lelki eledel és táplálék, amely által erősödhet és élhet, ami örömet ad neki.

Sajnos azonban sokan nem így éreznek, nem így gondolkodnak. Vannak, akiknek egyszerűen csukva van a fülük, és zárva van a szívük Isten szava előtt. Hiába szól hozzájuk az Úr, ők nem hallják azt. Így volt egykor az egyiptomi fáraó, akiről ezt jegyezte fel a Szentírás: **A fáraó szíve azonban kemény maradt, és nem hallgatott rájuk...** (2Móz 8,15) De sajnos ugyanez volt igaz a választott népre is, ahogy Ézsaiás próféta mondta: **Hozd ki a népet, amely vak, pedig van szeme, és süket, pedig van füle!** (Ézs 43,8)

Hogyan lehet ez ellen tenni? Mi az, amivel segíteni lehet a hallást? Mi az, ami katalizátora, megmozdítója és motiválója lehet annak, hogy vágyakozzunk Isten Igéjére?

Pál apostol szavai igazítanak el. Így ír a Kolosséi gyülekezetnek: **⁹Ezért tehát attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen megismerjétek az ő akaratát minden lelki bölcsességgel és belátással, ¹⁰hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére, és teremjétek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjétek Isten ismeretében.** (Kol 1,9-10)

Tehát az első az imádság. Imádkozunk és könyörgünk értetek. És imádkozunk azokért, akik csak ritkán jönnek templomba, hogy nekik is nyitott legyen a szívük, és vágyjanak az Ige után.

Az imádság a gyülekezeti élet katalizátora lehet. Az Ige ezt úgy mondja a Jak 5,16-ban, hogy **Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.** Persze csak akkor, ha hittel imádkozunk. Imádkozzunk tehát hittel, buzgón és kitartóan egymásért, hogy ébredjen vágyakozás a szívekben az Isten beszéde után!

II. A második akadályozó tényező a félelem. Az emberek egyszerűen félnek az újtól, félnek a változástól, félnek az új emberektől, hogy kik fognak ide, a templomba jönni, ha tényleg ébredést ad az Úr.

Ezért úgy gondolkodnak, hogy „igaz, hogy fogy a gyülekezet, de nekem már jó így, mert így szoktam meg, ezt szoktam meg. Aztán ha én már nem leszek, akkor csinálhatnak valami újat.”

Az Ige nagyon pontosan rátapint a lényegre, amikor azt mondja: **Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.** 2Tim 1,7 Az Isten Lelke nem a félelem lelke. Nem a beletörődés lelkülete. Az Isten lelke nem azt mondja, hogy jól van az úgy is!

Hanem az Isten Lelke megmozdít, újjászervez és megújít. A lényeg, az Ige nem változik, de a forma megújul. És az Úrnak Lelke erővel, szeretettel és józansággal ruház fel bennünket, és elveszi azokat az akadályokat, melyek hátráltatnak a növekedésben.

Egykor Mózes, amikor kivezette a népet Egyiptomból, akkor minden feladatot maga akart megoldani, mindent megpróbált ő maga kézben tartani, de egy idő után nyilvánvaló lett, hogy ezt nem tudja csinálni. Ekkor javasolta neki Jetró, az apósa, hogy szervezze a közösséget kicsi, nagyobb és még nagyobb csoportokba, melyeknek az élére rátermett vezetőket állít, és így könnyebben tudja az egész közösséget vezetni. (2Móz 18,25)

Az újszövetségben pedig azt olvassuk, hogy Jézus 12 tanítványt gyűjtött maga köré. De azt már nem nagyon tudjuk, hogy volt egy tágabb tanítványi köre is. A Lk 10,1-ben ezt olvassuk: **Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült.**

Éppen ezért nemcsak az a fontos, hogy vasárnaponként összegyülekezzünk a templomban, hogy a nagy gyülekezet együtt legyen, hanem az is éppen olyan **fontos, hogy kisebb csoportokban is találkozzunk egymással.** Ezeket bibliaköröknek nevezzük. Ezek a kisebb csoportok éppen arra nagyon alkalmasak, hogy megszólíthassuk egymást, és mások megszólíthassanak minket is, mert így alakulhatnak ki barátságok és testvéri kapcsolatok, melyek igazán erőt adnak a mindennapokban.

Fontos lenne, hogy mindenki csatlakozzon egy-egy ilyen bibliakörhöz. Ha pedig éppen nincs olyan bibliakör, amibe szívesen bekapcsolódnánk, akkor arról beszéljünk el egymással, hogy milyen új csoport kellene vagy lehetne indítani. Keressenek meg bennünket, lelkipásztorokat, hogy „én ilyen vagy olyan bibliakörbe szeretnék járni, de nincsen. Hogyan lehetne egy bibliakört, csoportot indítani?”

III. A harmadik akadályozója a növekedésnek a gyülekezeti tagok letargiája, kedvetlensége, örömtelensége. Ha őszinték akarunk lenni, akkor bizony ez az akadály is jelen van a gyülekezetünkben.

Az örömtelenség, a kedvetlenség, a letargia, a csüggedtség, a megfáradtság nagyon sokunk életét behálózta. Elfelejtettünk örülni azoknak az áldásoknak, amiket az Úrtól kaptunk és kapunk most is. Talán mondjuk még azt, hogy örülünk, de az arcunkon már nem jelenik meg az őszinte mosoly. Pedig az őszinte mosoly az arcon az öröm csalhatatlan és tagadhatatlan jele.

Nagyon sokszor eszembe jut a német filozófus, Friedrich Nietzsche egyik mondása: *egy csepp mézzel több legyet lehet fogni, mint egy hordó ecettel.* Igen, ha azt szeretnénk, hogy gyülekezetünk vonzó legyen mások számára, pl. az iskolások és szüleik számára, akkor ne felejtünk el kedvesen és szeretettel mosolyogni rájuk.

A kedvetlenséggel, az örömtelenséggel kapcsolatban még egy dolgot el kell mondani. Ha az ember nem csinál semmit, akkor egyre rosszabb lesz a kedve, és a végén már reggel felkelni sem lesz kedve az ágyból. A kedvetlenség, az örömtelenség egyik legfontosabb ellenszere az, ha erőt veszünk magunkon, és hozzáfogunk valamit megcsinálni.

A munka, a munkában elért sikerek természetes módon adnak új lendületet és életkedvet az embernek.

Ez pedig pontosan így van a gyülekezeten belül is. Sokszor az az érzés fog el engem, amikor néha meghirdetünk egy szeretetvendégséget, vagy valami eseményt, hogy a legtöbben azért nem vesznek részt benne, mert nincs hozzá kedvük. Vannak, akik kedvetlenek és nem tesznek semmit Isten ügyéért, a gyülekezet életében nem vállalnak feladatot. Csinálja más, akinek több ideje, ereje vagy kedve van hozzá! Pedig a 100. Zsoltár azt olvassuk: **Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!**

Az Ige azonban azt mondja, hogy **A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz.** 1Kor 12,4-5

Ez azt jelenti, hogy valamilyen feladata mindenkinek lehet a gyülekezetben. Valamilyen szolgálatot szinte mindenki tudna vállalni. És ha teszünk valamit a gyülekezetért, akkor azonnal jobban fogjuk magunkat érezni. A kedvetlenségünk elmúlik és öröm járja át a szívünket. Ez az öröm pedig egy kedves mosolyban megjelenik az arcunkon, és az emberek azt fogják látni rajtunk, hogy jó a Bocskai téri Gyülekezethez tartozni.

IV. A negyedik akadály, ami a gyülekezet növekedésének útjában áll, az elszigetelődés. Fontos tapasztalat, hogy akik már régóta a gyülekezethez tartoznak, azok elvesztették a nem hívő emberekkel való szoros kapcsolatukat. Ha voltak nem hívő barátaink, azok vagy szintén bekapcsolódtak a gyülekezet életébe, vagy teljesen elszakadtak tőlük.

Éppen ezért amikor azt kérjük, hogy tegyetek bizonyosságot a Krisztusba vetett hitetekről az emberek előtt, azt talán azért nem tudjátok megtenni, mert nincs kapcsolat velük, elszigetelődtek tőlük.

Ugyanez megtörtént Jézus Krisztus tanítványaival, az apostolokkal is. Három évig követték Jézust, hallgatták tanításait, megerősödtek a hitükben, de ezzel együtt el is szakadtak a nem hívő emberektől. Ösztönösen inkább azokkal keresték a kapcsolatot, akik szintén Krisztusban hittek.

Jézus azt mondta nekik: **Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!** (Mk 16,15) Vagyis tudatosan felvállalva el kell indulni, és oda kell menni a nem hívő emberekhez, hogy hirdethessük nekik is az evangéliumot. Ez talán a legnehezebb feladat, amit Krisztus ránk bízott.

De nem lehetetlen feladat. Hiszem azt, hogy az Úr elkészít olyan élethelyzeteket, amikor csak egyszerűen és őszintén el kell mondani, hogy *mi hiszünk az Úr Jézusban, hiszünk a bűnbocsánatban, a kegyelemben és az örök életben. És ez a lehetőség számodra is nyitva áll. Olvasd az Igét, Imádkozz és az Úr megadja neked is, hogy legyen hited.*

4. Befejezésül mi az, amit tehetünk annak érdekében, hogy gyülekezetünk növekedésnek induljon? Az első, amit az Isten Igéje mond nekünk és rólunk: **újuljatok meg lelketekben és elmétekben** (Ef 4,24). A személyes megújulás a feltétele és záloga a gyülekezetünk megújulásának. Ez a kiindulási alap. Ezzel kezdődik a gyülekezet megújulása. Velem kezdődik a gyülekezet megújulása.

Kérjük Istentől azt, hogy újítson meg bennünket. Kérjünk új lelkesedést, új lendületet, megújult bizalmat és hitet, amivel bekapaszkodhatunk Krisztusba. Kérjünk új erőt, amivel járhatunk a hit útján Krisztus követésében.

Imádkozzunk és könyörögjünk a megújulásért és az Úr gazdag és másokat is meggazdagító áldásáért! Ámen.

Loment Péter lelkész